

ենէն այնպէս կը հետեւցնեն թէ դուք բարձրակ անգուծ մըն էք: մարդ մը բաւական չունաստացած ըլլալու է որ իրեն շայնքներէն եւ Ազգակիցներուն դժբաղդունքան մասին կատարեալ անխղճութեամբ եւ սրհամարհանքով խօսի: դուք ոեւէ պատճառները զանգատելու, բանի որ ամէն անգամ երբ ձեզի ծեղ կը կառկառուի Օգնութիւն մը ստանալու համար, միեւնոյն համարողկային լեզուն եւ ընծացը ներկայացուցեր էք: բանի որ դուք սուղ եւ գոհող չէք արդէն, ինչու ուրէմն կը զանգատի եղելու թեւէն: Թող որ հայրենասէրները վիշտ լայնեն որ, թէ դրամով եւ թէ կեանքով գոհելով հանդերձ, ձեզի պէս գտնւած եւ շահամուլ մարդոց ալ չար լեզուի թոյներն անգամ պէտք է կըլլեն:

ՈՉ ՀԱՅՐԵՆԱՍՍԵՐԸ -- Երբ սա հայրենասէր բարը կը լսեմ, մագերս կը տնկուին <զգոռանք>: հայրենասիրութիւնը միայն ազնու մարդոց համար է: <այստեղ կէրմաստուռի հոգեր առնելով> բաներորդ դարու մէջ հայրենասիրութիւն չերթար: Թուրքն ալ մարդ է, Հայն ալ: Հայը որ սկար է եւ Թշուառ, անշուշտ լանցանք մը ունի:

ՀԱՅՐԵՆԱՍՍԵՐԸ -- Ըստ լաւ կը հասկնամ ձեր միտքը: Գրէ: Երբ մարդու մը մէջէն ամէն բարի եւ մարկային զգացում մեղած կըլլայ, ձեզի պէս կարսայտութիւն դուք փոխանակ մարդ կոչուելու, ԳԱԶԱՆ պէտք է կոչուէիք: Ես մտադրութիւն չունիմ ձեզի մարդկային ամէնէն սարական պարտականութեանց վրայ ծառելու, որովհետեւ պտտահ եմ թէ անօգուտ է: Թէպէտ դուք կարհարհէ մարդկային ամէն ազնիւ զգացում եւ գործ, Ես կը սիրեմ այդ զգացմանց զարկ տալ եւ գոհել որչափ որ կարողութիւնս կը ներէ, որովհետեւ երբ ես լաւ գործ մը կատարեմ, Հայրենակիցի մը Օգնակար կըլլամ, երջանիկ կզգամ: Ահաւասիկ, իմ եւ քու սարբերութիւնը:

Բայց կը խնդրեմ, պարոն, գէթ ազնուութեան նշույլ մը պահեցէք ձեր մէջ: Կաթեւ եւ մտէ Օտար Ազգաց մէջ: Ըսէք որ կամ իտալացի էք կամ Հրեայ, եւ կամ ձեզի համար աւելի լարմար Ազգանուն մը: Ըսէք որ ԳԵՉՈՒ էք, բայց մի քէք թէ ՀԱՅ էք: ԵՆԼԱՏԵԼՅԻՍ

ՍԻՍՏՈՆ

ԹԵՐԹԻԿԻՆ ԴԵՐԸ

ԾՈ ՎՍՈ ԹԵՐԹԻԿԸ ԶՆԳՈՒԶԳԻՆԵՐՈՒՆ ՆԵՐԵՐՆ ՄԱՍՈՒԼՆ Է, ու ես պիտի խօսիմ իր այդ: Թէեւ կար շատ մը կարեւոր արեւիչներ, բայց անոնք կանխահաս նկատելիք, լաւ համարեցի գրել Մամուլի արժէքի մասին: Որովհետեւ նախ քան մենք գմեզ

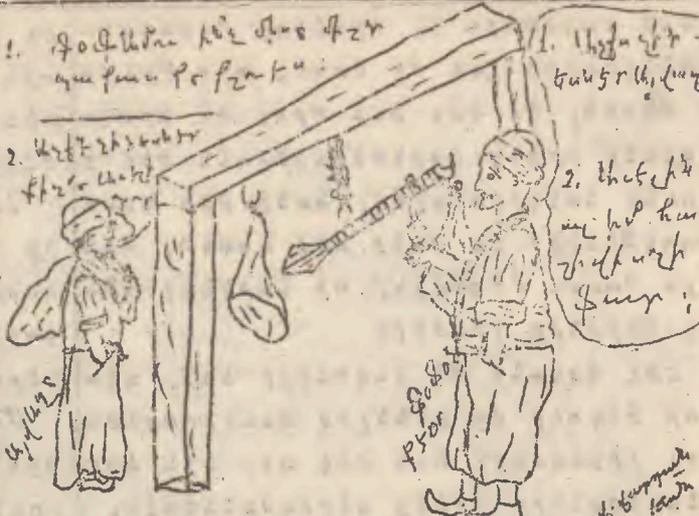
Մանօճացնելու, մենք գմեզ հասգնանք: Եւ այս գործը ընողը պիտի ըլլայ ԾՈ ՎՍՈ-ն որ մեր ՄԱՍՈՒԼՆ է: Ուրէմն նախ զնահատել զիտանք զայն, ինչոր չէ թէ մեր ԾՈ ՎՍՈ ԹԵՐԹԻԿԸ այս օր փոքր ծաւալով լոյս կը տեսնէ, սակայն ես սարակոյս չունիմ որ ժամանակի ընծացին նէ կըլլայ կատարեալ ԹԵՐԹ մը, եթէ լաւ Օգնակար լինէ զիտակցարար աշխատանք կատարելու: այն ատեն ԹԵՐԹԻԿԸ յարատեւութիւնը անկասկած կըլլայ, ու երբ ԹԵՐԹԸ յայտարար լոյս տեսնէ, մենք շատ ժամանակ կուենանք, ԾՈ ՎՍՈ ի միջոցաւ, մեր Զնգուշի անցեալը ամբողջ, Հայ ժողովուրդին սեփականութիւնը դառնել: Իսկ եթէ մեր ըսածին հակառակ դիրք բռնենք, այսինքն, անհոգ պարբերումով մը մտենուք ԹԵՐԹԻԿԸ, այն ատեն անոր արժանիքը նսեմացուած պիտի ըլլանք: Եթէ բան մը ընել կուզենք լաւը ընել, ոչ թէ կաղ ու կիսատ: զօրօրինակ, Եթէ ԾՈ ՎՍՈ ԹԵՐԹԻԿԸ լոյս պիտի տեսնէ բանի մը ամիս միայն, լաւ պիտի լիւար որ այդ բանի մը օրինակներն ալ լոյս չի տեսներ: նոյնպէս եւ անհատական կամ Ազգային ոեւէ գործ: Եւ կը որ կուսակցական կըլլայ, Թող հասկացող կուսակցական ըլլայ որ, իր պատկանած ընկերութեան զաղափարականին պտտի բերէ, եւ ջիւարար աշխատանք կատարէ: Իսկ թէ որ մէկը կուսակցական եղածէ լոկ անուռի համար, ու երբէք տեղեկութիւն չունի իր կուսակցութեան բաղաբանութիւնը, այդ մարդը անպէտք սարր մը է որ կարի ընկերութեան մէջ: նոյն գետնին վրայ, կարելի է տեսնել շատ մը իրականութիւններ, որոնք փոխան Օգնակարութեան եղածէն վնասակար:

ՈՒՐԵՄՆ, կարեւորէ ծանշնալ մեր Մամուլին արժանիքը: որովհետեւ, կեանքի մէջ, մամուլը գորակար լոյս մըն է որ կը լուսաւորէ, Մարդոց մտային, բարոյական եւ հոգեկան Աշխարհը, Եթէ Մամուլի վարիչները լինին անաշտ, անկողմնակալ, եւ անկեղծ: մէկ նշանաբան ունենան, Մամուլի Հաստակութեան: ինչու որ Մամուլ

ԾՈ ՎՍՈ-ՏԻՆԵՐՈՒ ԿՈՒՍՍՈՒՐՏՈՒԹՅՆ ԴՍՍԸ ՍԶԳԻ ԲՍԵ, ԵՐԵ ՈՉ ԿԸ ՀՄՆԵՍ ՍԶԳԻ

... եւ եւ դպրոց մը: եւ ներքին չէ որ դ
րոցին կամ Մամուլին պարիչները խորու
թիւն յարուցանեն: Ինչպէս Դարոցը, նոյ
սէս ալ Մամուլը, իրենց պարտականութե
ունդին տեսնեն եւ աշխատին իրենց ջրջա
պատի մէջ գոհուածիւ ունեցող մթառածի
նը լուսաւորել: Եթէ Հացը ստամոքսին բ
ւարարութիւն կուտայ: ՄԱՄՈՒԼԷՆ ալ ՄՏԿԻ
Ն ինչպէս նաեւ ԻՄՍՏԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ սնունդ
կը հայթայթէ: Այսպէս ուրեմն, ընդունի
ք: մամուլի դեռ եւ գնահատել գիտնան
անոր արժանիքը: եւ հոն Բողոքականի Լո
սաւորչականի, Հնչակի Դաշնակի, Հարուս
տի Աղբատի ինչոր չի յարուցանեն որ,
մեր գործը ՅԱՐԱՏԵՒ ԸԼԼԱՅ: եւ Մամուլը
իր կոչումին ու արժանիքին տէր մնայ:
Ճշմարիտ է որ, մեր Ազգային կեանքի
մէջ, Մամուլները որոշ հոսանքներու ար
տայայտիչ ուժերը կը հանդիսանան: Սակա
յն այսպէս չէ եղած մեր շուրջը գտնուող
Ազգերու համար, գարեմն երեկը մոռնան
եւ այս օր բիշմը ուրիշներու օրինակին
խօսեանք: բանի որ մենք երեկի ժողովո
րդը չենք: Այս օր Ազգերու շարքին մէջ
կը ներկայանան որպէս ԱԶԳ, բանի որ ու
նիւք ԱԶԳԱՏԻՆ ՏՈՒՆ մը որ ՀԱՅ ժողովու
րթ: տունն է եւ ունի ՀԱՅ ԼԵՁՈՒ, ՀԱՅ
ՅՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, ՀԱՅ ԹԱՏՐՈՆ եւ ՀԱՅ ՄՇԱ
ԿՏԵԹ: այդ տունը ԽՈՐՀՐԴԱՏԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆ
ու մենք Չնգուշիներս այդ տան մէջ պի
տի շինենք մեր ՅԱՐԿԱՐԱՏԻՆ ԻՈՐ ԶԵԳՈՒՆԷ

ՄՍԱԿԱՆԱԻ ԲԵՐ ԳՕԳՕԷ եւ ԱՅՎԱՐԸ:

Հայրենակիցներ, Այս Օր քուր Չնգուշի
ներս ալ գիտակ ենք որ, ԶԵԳՈՒՆ ՎԵՐԷ
Միռածիւն մը գոհուածիւ ունի, եւ այդ
Միռածիւնը որդեգրած է զսեմ եւ գերագոյն
նկատակ մը: Այդ նկատակը իրականացնելու
համար, ամբողջ Չնգուշիներուս վրայ պար
տականութիւն դրուած է որ, մեր նիւթա
կան եւ բարոյական զոհողութեամբ գորակե
ղառնանք Միւթեան, որպէսզի կարթղանայ
նոր Չնգուշի շինութիւնը իրականացնել,
խորհրդային ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ մէջ:

Եւ ինչոր պատգամաւորական ժողովը որ
գումարուեցաւ ինի ԵՐԲ Ի մէջ, ժողովի
ներկայ էին պարգամաւոր հայրենակիցները
իրենց մասնաօժիդերու կողմէ լիազօրուած
եւ իրենց ուսերուն վրայ դրուած Մասնա
օժիդերու բայալերութիւնը, իրաւունքներ,
եւ զոհողութեան ոգին, զնել սփռանի վրայ
ու աշխատի սեղանի վրայ գտնուող հարցերը
գործնականացնել միահամուր քանքերով:

Մասնաւորապէս ինոր Չնգուշի մը շինութեան
համար, որոշուեցաւ այս ջրքանին համար
որոշ գումարով մը հանգանակութիւն բա
նալ: Պատգամաւորական ժողովը բայալերու
ած Մասն կողմէ եղած հարցերէն, եւ յու
սալով որ նոր ընտիր ԿԵՂ. պարչութիւնը
պիտի աշխատէր հարցերու գործադրութեան:

Սակայն կը ցաւիմ ըսելու որ, գտնուե
ցան Մասնաօժիդեր, որոնք այնքան մեծ եւ
խոշոր բերան կը բանային < իրենց գրաւոր
հարցերով > : բայց այդ մասնաօժիդերը
այսինչ կամ այնինչ պատճառաբանութեամբ
լքեցին այս Միւթեան սկսողները, եւ դր
ժեցին իրենց խոստումը մեկուսացած կեանք
մը ունենայով: եւ պատճառ դառցան որ այս
քրքանի գործը կաղայ, ու այսպէսով Միւ
թիւնը Մէկ տարի եւս ուշանայ մեր գաղթա
կան հայրենակիցներու սեղաւորման գործին
մէջ:

Սիրելի հայրենակիցներ, ես որպէս
նախնադիր Չնգուշի մը նկատի ունենա
լով այս Միւթեան Ըզտակարութիւնը մեզ հա
մար, Մանաւանդ որ ՊԱՏԳ. ժողովը սեղի
պիտի ունենայ մօտերս ԼՈՐԵՆՍԻ մէջ, եւ իմ
խօսքերը խօսինք ՍՕ ՎԱՌ Ի էջերէն:

ԼՈՐԵՆՍ: ՍԻՎԱԼԳԵՏԻ

ԶԵԳՈՒՆ

Չնգուշ ինկած լեռներու մէջ
իր ծամբաներն են ել եւ էջ,
ջրթապատուած Այգիներով
նաեւ առատ պող ջուրերով:

Ոհներ Գանք մը իր դիմաց
որ կը կոչուեր ՍԲ. Սիրահայեաց,
պարտեզ մը ունեւր պատուական
ծիշղ Եթեմական Դրախտի նման:

Չնգուշն ունեւր բայ պատանիք
նրանք Լա գիտէին Հայու արժանիք,
Զոհուեցան իրենց ԱԶԳԻՆ համար
Դառն սառապանքով յարայար:

Պէտք չէ մոռնանք մեր անցեալը
Թառայ տանենք մեր ԻՏԻՍԸ,
մեր սիրելեաց իջատակին
Նորը Շինենք տեղը հիւնին որ
Հասնինք մեր ՆՊԱՏԱԿԻՆ :

ԼՈՍ ԱՆՃԼԼՈՍ: Մ. ԹԵԼԼՕԵԱՆ

ԳՈՉ ԲՈԼՈՐ ԶԵԳՈՒՆՏԻՆԵՐՈՒՆ

ՍՕ ՎԱՌ Թերթի կը ըլլալով Չնգուշիներ
ուս արտայայտիչը: եւ շատ բնական է որ
ԶԵԳՈՒՆ Վերաբերեալ եղած կոչերը, եւ կա
մ ուրախութիւն ու սրտցաւորութեան մասին եղած
խօսքերը խօսինք ՍՕ ՎԱՌ Ի էջերէն:

